

BÀI HỌC 12

HỌ THẤY GÌ TRONG NHÀ BẠN?

CÂU GÓC: “*Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chúc thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhưn đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài*” (1 Phi-e-rơ 2:9).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Ê-sai 38; 39; 1 Cô-rinh-tô 7:12–15; 1 Phi-e-rơ 3:1, 2; Hê-bơ-rơ 6:12; 13:7; 3 Giăng 11; Ê-sai 58:6, 7, 10, 12.

Có thể chúng ta đã đến một giai đoạn của cuộc đời, mà cảm tạ ơn Chúa, cuộc sống của chúng ta (ít nhất là trong lúc này) đang được bình yên: gia đình hòa thuận, việc làm tốt, sức khỏe và tài chánh cũng được an toàn. Hay có thể, không được bình yên? Có thể nào gia đình bạn đang trải qua những khủng hoảng? Dầu hoàn cảnh nào, nếu có ai đến thăm viếng nhà bạn, như ngày xưa các sứ thần của Ba-by-lôn được sai đến để thăm hỏi vua Ê-xê-chia, câu trả lời nào chúng ta có cho câu hỏi mà chính tiên tri Ê-sai của Đức Chúa Trời đã hỏi nhà vua: “Họ đã thấy gì trong cung vua?” (Ê-sai 39:4).

Người ta thấy gì trong nhà bạn? Thiên sứ của Đức Chúa Trời thấy gì trong nhà bạn? Khi bước vào nhà bạn, người ta có cảm thấy tinh thần nào trong đó? Người ta có nghe thấy trong nhà một tinh thần cầu nguyện không? Họ có thấy lòng tốt, sự rộng lượng, tình yêu, hay căng thẳng, giận dữ, oán giận, cay đắng và bất hòa? Khi rời nhà bạn, có ai sẽ nghĩ rằng Đức Chúa Giê-su đang ở trong ngôi nhà này không?

Đó là những câu hỏi quan trọng mà mỗi người chúng ta phải tự hỏi mình khi nghĩ đến gia đình đang sống trong căn nhà của mình, và gia đình ấy là như thế nào. Trong tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu những điều gì giúp cho gia đình, căn nhà của chúng ta là một nơi an hòa, và hạnh phúc cho mọi người trong ấy, cho dầu các thách thức hay tranh đấu đang xảy ra trong đời sống hiện tại.

1. BÀI HỌC HỌC ĐƯỢC TỪ LỖI LẦM CỦA MỘT VỊ VUA

Đọc lại câu chuyện Vua Ê-xê-chia được chữa lành và cuộc viếng thăm của các sứ giả của vua Ba-by-lôn. 2 Sứ Ký 32:25, 31; Ê-sai 38 và 39.

Kinh Thánh nói rằng các sứ giả muốn được nghe biết về sự bình phục diệu kỳ của Vua Ê-xê-chia. Nhưng, dường như Ê-xê-chia làm thinh về sự mình được chữa lành cách lạ lùng. Vua không nhấn mạnh đến những điều có thể mở lòng của các vị đại sứ này cho họ biết về Đức Chúa Trời thật. Trong Ê-sai đoạn 38, lòng biết ơn của ông về căn bệnh hiểm nghèo của mình được chữa lành thật rất lớn, nhưng trong đoạn 39, ông không bày tỏ gì về việc mình được cứu cả, như thể ông đã quên mất điều ấy.

“Đức Chúa Trời lia người để thử người”. Cuộc thăm viếng của quốc khách này là một dịp rất quan trọng; tuy nhiên, không thấy sử sách có ghi lại gì về việc Vua Ê-xê-chia tìm cầu sự hướng dẫn đặc biệt về việc này trong lời cầu nguyện từ các vị tiên tri hoặc từ các thầy tế lễ. Đức Chúa Trời cũng không can thiệp. Một mình, đối ngoại mà chẳng có sự tham khảo ý kiến với các nhà cố vấn tâm linh, Vua Ê-xê-chia rõ ràng đã không để tâm vào việc có Đức Chúa Trời trong cuộc sống của mình và trong cuộc sống của quốc gia mình. Mục đích của nhà sử học trong 2 Sứ ký 32:31 có thể là cho thấy sự ban phước của Đức Chúa Trời đã rất dễ bị người nhận xem như là việc thường tình và đưa họ đến thái độ không cần phải trông cậy nơi Ngài.

Dưới đây là một vài bài học cho thấy thế nào sự trung tín trong đời sống gia đình có thể giúp chúng ta qua kinh nghiệm của Vua Ê-xê-chia. Còn bài học nào khác bạn lãnh hội được?

Mỗi lần viếng thăm nhà của các Cơ Đốc nhân là một cơ hội để mọi người gặp gỡ những người cùng theo Chúa Cơ Đốc.

Rất ít khách viếng có khả năng mở đầu cuộc trò chuyện để nói về những điều thuộc linh. Cơ Đốc nhân phải tìm cách khéo léo và dùng cơ hội thăm viếng này để chia sẻ tin lành.

Tín đồ Cơ Đốc không được kêu gọi để khoe khoang sự thịnh vượng hoặc những thành tựu vật chất của họ, dầu họ biết đó là những ân phước do Chúa ban cho. Người tín đồ được kêu gọi để “ra giảng nhưm đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài” (1 Phi-e-rơ 2:9) hoặc, để dùng kinh nghiệm của Ê-xê-chia làm biểu tượng, để tuyên bố rằng họ sắp chết, nhưng Đấng Cơ Đốc đã chữa lành họ; họ đã chết trong tội lỗi, và Chúa Cơ Đốc đã phục sinh họ và đặt họ ngồi ở những nơi trên trời (Ê-phê-sô 2:4-6).

Có những cách nào bạn có thể dùng mái ấm gia đình của mình để làm chứng cho người khác? Làm thế nào bạn có thể chia sẻ niềm tin của mình vào Đức Chúa Giê-su một cách thẳng thắn và tự nhiên hơn với những người khách viếng thăm nhà của bạn?

2. GIA ĐÌNH TRƯỚC HẾT

Những người trước tiên mà chúng ta phải nỗ lực chia sẻ phúc âm phải là những người trong gia đình của chúng ta. Không có vùng đất truyền giáo nào quan trọng hơn nơi đây.

Chúng ta thấu thập được các kết luận nào qua Giảng 1:40-42 về việc chia sẻ đức tin cho gia đình mình. Cũng đọc Phục truyền 6:6, 7; Ru-tơ 1:14-18.

Một báo cáo nhiệt tình. Anh-rê không chỉ báo cáo đơn giản cho anh mình; chàng ta đã sắp xếp cho anh mình là Si-môn đến gặp Đức Chúa Giê-su. Một báo cáo nhiệt tình về Chúa và lời giới thiệu về Ngài trong tư cách là một người bạn, đó là một phương cách đơn giản để chia sẻ phúc âm với người thân trong nhà của mình! Sau phần giới thiệu, Anh-rê bước lui lại. Từ đó trở đi, Đức Chúa Giê-su và Phi-e-rơ có mối quan hệ của riêng họ.

Giúp trẻ đến một nơi của đức tin. Trẻ con trong nhà thường có thể không được dạy về phúc âm vì nhiều phụ huynh nghĩ chúng chưa thích hợp với vai trò là những người cần được tiếp nhận phúc âm. Cha mẹ lầm tưởng con cái sẽ tự động, rất đơn giản, tiếp thu đời sống tâm linh của gia đình. Chúng ta dùng lầm tưởng rằng việc chúng đi theo tín ngưỡng của cha mẹ là chuyện đương nhiên. Tuy trẻ em và thanh thiếu niên học hỏi từ gương mẫu mà họ quan sát, nhưng các thành viên nhỏ tuổi nầy của gia đình cũng cần sự chú ý và được cho cơ hội riêng của chúng để được giới thiệu với Ngài. Phục truyền đoạn 6 nhấn mạnh vào điểm này: Phải chú ý đến thể thức giáo dục tôn giáo hiệu quả nhất. Thói quen tâm linh của cá nhân cần được khuyến khích thường xuyên cũng như thói quen gia đình lễ bái đều đặn. Thời gian và nỗ lực nghiêm túc phải được thực hành vì những người trẻ tuổi nầy.

Chúng ta học được gì qua nỗ lực truyền giáo của bà Na-ô-mi? Ru-tơ 1:8-22.

Ru-tơ đã chứng kiến người mẹ chồng của mình ở trong một hoàn cảnh sầu thảm và cay đắng nhất của đời bà. Đến độ, bà đã đuổi hai người con dâu của mình đi, và lòng bà đầy tức giận với Đức Chúa Trời khi bà oán trách Chúa và kể lại những thất bại và đau đớn đến với gia đình bà (Ru-tơ 1:15, 20, 21). Không có lời chứng nào hùng hồn hơn lời của Ru-tơ đã đưa ra để cho thấy rằng người trẻ tuổi vẫn có thể lập một cam kết với Đức Chúa Trời toàn hảo, dẫu cả khi họ đã được biết Ngài qua một phụ huynh không hoàn hảo.

Làm thế nào để khái niệm rằng gia đình là lãnh vực truyền giáo quan trọng nhất, vì đó là nơi mà những lời chứng của bạn thể hiện qua thái độ bạn có với những người cùng sống trong nhà mình, là tổ tượng cho bạn? Cả gia đình hãy cùng nhau dự tính một chương trình, liệt kê các nỗ lực cụ thể mà gia đình bạn có thể thực hiện để dẫn đưa những người thân chưa được cứu đến với Chúa Cơ Đốc.

3. HÒA BÌNH MANG CHIẾN THẮNG

Lời khuyên nào trong Tân Ước dành cho những gia đình bị phân rẽ vì lý do khác tôn giáo? 1 Cô-rinh-tô 7:12-15; 1 Phi-e-rơ 3:1, 2

Các ơn phước của một người bạn đời Cơ Đốc nhân. Trong 1 Cô-rinh-tô, Phao-lô trả lời sự lo lắng của những người mới tin Chúa về việc đã có gia đình với người bạn đời không đồng đức tin có thể gây ra sự không đẹp lòng với Chúa hoặc mang lại phiền não cho chính họ và con cái họ. Không phải vậy, ông Phao-lô nói. Hôn nhân là thiêng liêng và sự thân mật của nó vẫn sẽ được tiếp tục sau khi một trong hai người phối ngẫu này tin Chúa. Sự hiện diện của một người bạn đời tin Chúa sẽ thánh hóa người kia và các con cái của họ. Chữ “thánh hóa” ở đây nên được hiểu theo nghĩa là người vợ hoặc chồng là kẻ không tin Chúa nhưng cũng nhận được các phước lành của ân sủng qua việc sống với người phối ngẫu Cơ Đốc nhân của họ.

Và cũng có những hoàn cảnh đau lòng, khi người phối ngẫu không tin Chúa có thể quyết định từ bỏ cuộc hôn nhân. Mặc dù hậu quả của sự ly hôn sẽ rất nghiêm trọng, nhưng lời nhân từ của Đức Chúa Trời chúng ta, là Đấng luôn đề cao sự tự do lựa chọn của con người, đó là, “Nhưng nếu người bạn đời không tin Chúa nhất định đòi phải dứt khoát chia lìa, hãy để người ấy chia lìa. Trong trường hợp đó người anh em hay chị em không còn bị ràng buộc nữa” (1 Cô-rinh-tô 7:15).

Được kêu gọi để sống hòa bình. Lời Kinh Thánh tỏ tường rằng, bất chấp những thách thức của một mái gia đình bị chia rẽ về mặt thuộc linh, nếu có một cách nào để có thể có sự bình an của Chúa Cơ Đốc ngự trị ở đó, thì vẫn hơn. Niềm hy vọng là giữ cho cuộc hôn nhân được nguyên vẹn. Lời Kinh Thánh này đưa ra bằng chứng về sự chiến thắng của phúc âm giữa những khó khăn, và thúc đẩy việc đừng làm khó khăn với người bạn đời của mình dấu người ấy không tin Chúa; vì trong hôn nhân, người ấy cũng đã là một thịt của người tín đồ.

Điều gì có thể là những hạn chế trách nhiệm của người phối ngẫu đối với một người bạn đời không tin Chúa?

Tình yêu thương, lòng trung thành không lay chuyển, sự phục vụ khiêm nhường và sự làm chứng vững chải từ phía người tin Chúa có thể đạt được thành công trong việc kéo người phối ngẫu không tin. Sự khuất phục trong cuộc hôn nhân Cơ Đốc giáo phát sinh từ sự tôn kính đối với Chúa Cứu Thế (so sánh Ê-phê-sô 5:21). Khi người phối ngẫu cảm thông được việc khuất phục Cơ Đốc đối với một người bạn đời không tin, luôn luôn phải đặt Chúa Cứu Thế lên trên hết trong mọi mối tương quan của mình. Trung tín với lời hứa của Đức Chúa Trời có cho đòi mình không có nghĩa là phải chấp nhận sự bất trung hay hành hạ dưới bàn tay bạo hành của người phối ngẫu.

Nếu có ai đó trong hội thánh bạn đang phải khắc khoải đối phó với một người chồng hay vợ không tin Chúa? Có những phương cách thực tế nào bạn có thể giúp người ấy?

4. CHO NGƯỜI KHÁC THẤY ĐỜI SỐNG GIA ĐÌNH MÌNH

Trong các câu sau đây, hãy theo dõi cách Tân Ước sử dụng các động từ “đi theo” hoặc “bắt chước”. Các chữ này cho chúng ta thấy gì về quá trình trở thành và phát triển của một Cơ Đốc nhân? Bạn nghĩ chúng gợi ý gì về mối quan hệ giữa việc làm gương mẫu và làm chứng nhân? 1 Cô-rinh-tô 4:16; Ê-phê-sô 5:1; 1 Tê-sa-lô-ni-ca 1:6; Hê-bơ-rơ 6:12 và 13:7; 3 Giăng 11.

Sự nhấn mạnh của Tân Ước về việc bắt chước thừa nhận vai trò quan trọng của việc làm gương mẫu trong tiến trình học tập. Mọi người có khuynh hướng trở thành giống những ai hoặc những gì họ xem. Nguyên tắc này áp dụng cho các mối quan hệ nói chung và đặc biệt là trong gia đình, nơi việc bắt chước xảy ra nhiều nhất. Trẻ con bắt chước cha mẹ và anh chị em của chúng; vợ chồng ở chung nhau cũng dần dần bắt chước nhau. Khái niệm này giúp cho chúng ta biết sự quan trọng về cách các cặp vợ chồng và gia đình có thể làm chứng nhân Cơ Đốc cho các cặp vợ chồng và gia đình khác.

Sức mạnh của ảnh hưởng xã hội. Chúng ta làm chứng từ nhà của mình khi chúng ta cho những người khác có cơ hội quan sát chúng ta và chia sẻ kinh nghiệm đời sống gia đình của chúng ta theo một cách nào đó. Có nhiều người thật chưa từng thấy một ví dụ tốt về mối quan hệ hôn nhân hoặc gia đình để bắt chước. Trong nhà của chúng ta, họ có thể thấy tinh thần của Đức Chúa Giê-su tạo nên sự khác biệt. Bà Ellen White viết, “Ảnh hưởng xã hội là một sức mạnh lớn. Chúng ta có thể sử dụng nó nếu đó sẽ là phương tiện để giúp đỡ cho người khác về chúng ta.” – Ministry of Healing, tr. 354.

Khi các cặp vợ chồng mời các cặp vợ chồng khác đến ăn uống chung, để cùng thông công, hoặc nghiên cứu Kinh Thánh hoặc khi họ cùng tham dự một chương trình tăng trưởng hôn nhân, các khách viếng sẽ thấy một gương mẫu. Khi họ thấy sự tương trợ, khẳng định, giao tiếp, giải quyết xung đột và chấp nhận những khác biệt, thấy đều sẽ làm chứng về cuộc sống gia đình trong Cứu Chúa Cơ Đốc.

Tuy nhiên, trong bối cảnh này, những gì chúng ta phải luôn luôn cẩn thận? Giê-rê-mi 17:9; Giăng 2:25; Rô-ma 3:23.

Các tín đồ đi theo Chúa Cơ Đốc. Tất cả các ví dụ của con người là thiếu sót; tuy nhiên, làm chứng qua đời sống gia đình Cơ Đốc không phải là về một gương mẫu hoàn hảo tuyệt đối. Khái niệm mà Tân Ước nói về bắt chước là một lời kêu gọi người ta hãy bắt chước những tín đồ đi theo Chúa Cơ Đốc. Ý tưởng là người ta sẽ nắm bắt được niềm tin Cơ Đốc giáo khi họ thấy nó được thể hiện trong cuộc sống của những người khác đầu họ cũng là những con người nơi thể trần như họ.

Bạn có thể làm gì để gia đình bạn là một gương mẫu tốt hơn trong việc làm chứng cho Chúa?

5. TRUNG TÂM CỦA SỰ THÂN THIỆN LÂY LAN

So sánh các chuyện Kinh Thánh về lòng hiếu khách với các sự việc thực tế tại nhà của một số gia đình trong Kinh Thánh dưới đây. Ê-sai 58: 6, 7, 10-12; Rô-ma 12:13; 1 Phi-e-rơ 4:9. Chú ý các cách thể hiện lòng hiếu khách của họ.

Áp-ra-ham và Sa-ra (Sáng 18:1-8) _____

Rê-bê-ca và gia đình nàng (Sáng 24:15-20; 31-33) _____

Xa-chê (Lu-ca 19:1-9) _____

Lòng hiếu khách biết đáp ứng nhu cầu căn bản của người khác về sự nghỉ ngơi, thức ăn và tình tương trợ. Đó là một cách diễn tả hữu hình của tình yêu thương quên mình. Đức Chúa Giê-su gắn liền ý nghĩa thần học với lòng hiếu khách khi Ngài dạy rằng khi chúng ta cho người đói thức ăn và cho người khát nước uống, là chúng ta đã làm những điều ấy cho Ngài (Ma-thi-ơ 25:34-40). Khi một người dùng nhà của mình cho công việc Chúa có thể kể cả từ việc đơn giản là mời người hàng xóm đến ăn chung một buổi ăn, đến việc triệt để hơn khi cho một nạn nhân bị bạo hành phải chạy trốn gia đình họ đến tạm trú. Sự hiếu khách cũng có thể qua một cử chỉ thân thiện đơn giản của tình bằng hữu, một cơ hội để cầu nguyện với ai đó, hoặc hướng dẫn việc nghiên cứu Kinh Thánh. Lòng hiếu khách thực sự nảy sinh từ trái tim của những người đã được Chúa cảm động yêu thương và muốn thể hiện tình yêu của họ bằng lời nói và việc làm.

Nhiều gia đình than phiền rằng họ không thể hiện sự hiếu khách và lòng ân cần được vì nhà họ chật hẹp, thời gian họ eo hẹp, hay đến cả năng lực để làm những việc hiếu khách. Hoặc có người ngại ngùng vì họ không dễ bày tỏ sự thân tình, họ không có cái tài làm quen với người lạ, hoặc không biết tiếp đãi người không thân thích trong nhà mình thế nào, hay biết làm chứng với những người chưa tin Chúa ra sao. Có người thì không muốn những sự phiền phức có thể xảy đến khi chung đụng với người khác. Nhiều gia đình tân tiến nhầm lẫn sự hiếu khách với giải trí.

Qua các cách nào mà đời sống của gia đình bạn phản ảnh tình trạng tâm linh của bạn?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Sức mạnh của nhà bạn trong công tác truyền giáo. Có năng quyền mạnh mẽ hơn bất kỳ bài giảng nào, ấy là ảnh hưởng của một gia đình thực sự đối với tâm hồn và cuộc sống của con người. . . .

“Có thể phạm vi ảnh hưởng của chúng ta dường như không rộng, khả năng của chúng ta xem chừng nhỏ nhoi, cơ hội thì chẳng là bao nhiêu, và tài năng của chúng ta thì hạn chế; nhưng những khả năng tuyệt vời là của chúng ta nếu chúng ta biết sử dụng đúng cách các cơ hội từ chính mái nhà của mình.” – Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, trang 352, 355.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hỏi bất cứ người nào trong lớp, có phải bởi ảnh hưởng của một ai đó đã giúp họ đi đến quyết định tiếp nhận Cứu Chúa Cơ Đốc? Cả lớp thảo luận về lý do nào đã gây ấn tượng sâu xa như vậy. Cả lớp có thể học được gì từ kinh nghiệm đó?
2. Có những cách thực tế nào mà các thuộc viên trong lớp có thể hỗ trợ cho một gia đình mà trong đó, một trong hai người phối ngẫu không tin Chúa?
3. Cả lớp hãy cho biết có những sự khó khăn nào ở nhà mà chúng ta thấy trái với đức tin của mình. Viết xuống các sự khó khăn ấy; và ghi lại những phương cách nào để giải quyết.
4. Cuộc sống của mỗi người tín hữu là một phương tiện làm chứng cho con cái, cho người vợ hoặc chồng không tin Chúa, những người thân khác và các khách viếng. Mặc dù việc chia sẻ đức tin ở nhà có thể không phải lúc nào cũng phong phú như ý muốn hoặc có thể dẫn đến việc thay đổi niềm tin của người thân và khách viếng, những người trong gia đình đều là những con người bất toàn tìm cách chỉ đường cho người khác đến với Đấng Cứu Đòi hoàn hảo. Qua lòng hiếu khách hào phóng được thể hiện trong tên Đấng Cứu Thế, họ mang ân điển đến với tất cả những ai họ gặp gỡ. Hãy suy nghĩ về ảnh hưởng của mái gia đình của bạn đối với những người bước đến.